

Sygn. akt I C 1458/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 marca 2014 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Eliza Skotnicka

Protokolant: Małgorzata Schick

po rozpoznaniu w dniu 11 marca 2014 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa A. P.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w S.

o zapłatę 6 500,- zł

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w S. na rzecz powódki A. P. kwotę 6 500,- zł (sześć tysięcy pięćset) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 23 sierpnia 2012r.;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 2242,- zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1200,- zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego;

III. ustala i przyznaje wynagrodzenie za sporządzenie opinii dla biegłego sądowego H. A. w kwocie 675,60 zł (sześćset siedemdziesiąt pięć 60/100), którą należy wypłacić z zaliczki zdeponowanej w Sądzie Rejonowym w Kłodzku pod poz. 188/13 w kwocie 476,21 zł, zaś w pozostałym zakresie tj. w kwocie 149,39 zł tymczasowo z wydatków budżetowych Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Kłodzku;

IV. nakazuje stronie pozwanej, aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kłodzku kwotę 149,39 zł tytułem wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

(...)

UZASADNIENIE

Powódka małoletnia A. P. pozwem wniesionym w dniu 29 listopada 2012r. domagała się zasądzenia od strony pozwanej kwoty 6500,- zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 23 sierpnia 2012 r. oraz zasądzenia kosztów procesu, w uzasadnieniu pozwu podając, że w dniu 2 listopada 2011 r. doszło do wypadku komunikacyjnego, w wyniku którego powódka jadąca jako pasażer pojazdu doznała urazów ciała w postaci urazu głowy, kręgosłupa szyjnego oraz rany tłuczonej okolicy czołowej prawej. Po wypadku była hospitalizowana w Szpitalnym (...) w P., następnie pozostawała pod opieką specjalisty neurologa. Dziecko stało się lękliwe, płacziwe, budziło się w nocy. Występowały reakcje paniki na sytuacje związane z ruchem drogowym. Lekarz neurolog zdiagnozował u powódki pourazowe bóle głowy, zaburzenia stresowe pourazowe oraz zespół bólowy szyjny. Ze względu na stan psychiczny małoletnia powódka była konsultowana psychiatrycznie. Okoliczności zdarzenia były dla dziecka traumatycznym przeżyciem, po wypadku była w szoku, zamknęła się w sobie i nie chciała z nikim rozmawiać. Dziecko ciężko było namówić, aby wsiadło do samochodu. Często miewała koszmary senne. Szczególnie uciążliwe były dolegliwości bólowe, przede wszystkim głowy. Przełożyło się to na codzienne życie powódki i ograniczenia w zabawach z rówieśnikami. Pomimo zakończenia leczenia powypadkowego u dziewczynki nadal utrzymują się bóle głowy i lęk przed podróżowaniem

środkami komunikacji. Pełnomocnik powódka pismem z dnia 20 lutego 2012 r. zgłosił pozwanemu szkodę wnosząc o wypłatę zadośćuczynienia w wysokości 7000,- zł. Pozwany decyzją z dnia 23 marca 2012 r. przyznał powodowi kwotę 3000,- zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Pismem z dnia 18 czerwca 2012r. powódka sprecyzowała roszczenie i wniosła o wypłatę zadośćuczynienia w łącznej kwocie 10000,- zł. W odpowiedzi strona pozwana decyzją z dnia 22 sierpnia 2012r. dopłaciła powodce kwotę 500,- zł tytułem dalszego zadośćuczynienia.

Strona pozwana (...) S.A. z/s w S. wniosła o oddalenie powództwa na koszt powódka, zarzucając że ubezpieczyciel dokonał likwidacji szkody i wypłacił powodce zadośćuczynienia adekwatne do rozmiaru szkody.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 2 listopada 2011 roku K. P.zawoziła swoją córkę A. P.do przedszkola. Wówczas powódka miała 5 lat. W miejscowości O.w pobliżu przedszkola K. P.wykonywała manewr skrętu w lewo i jadący za nią kolejny samochód, pomimo że miał ograniczoną widoczność, rozpoczął manewr wyprzedzania i uderzył w lewy bok pojazdu, którym podróżowała powódka. Uderzenie było bardzo silne, samochód obrócił się o 180# , a powódkę wyrwało z pasów bezpieczeństwa i uderzyła ona głową w szybę, powodując jej rozbicie. Fotelik, na którym siedziała powódka pękł na pół wskutek tego zdarzenia. Sprawcą wypadku był T. K.kierujący samochodem marki L.o nr rej. (...), ubezpieczony z tytułu odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej. Wskutek zderzenia A. P.doznała urazu głowy i kręgosłupa szyjnego oraz rany tłuczonej głowy. Na miejsce zdarzenia przyjechała policja i pogotowie ratunkowe. Powódka została przewieziona do Specjalistycznego centrum Medycznego w P., gdzie w Oddziale Ratunkowym poddano ją badaniom i obserwacji przez pięć godzin, a następnie wróciła do domu i skierowano ją na konsultację neurologiczną. Powódka bardzo przeżyła to zdarzenie, przejawiała zaburzenia stresowe, nie chciała i nadal nie chce jeździć samochodem, a także autobusem do szkoły, budziła się w nocy splakana, zdarzało się że moczyła się w nocy. W związku z tymi zaburzeniami powódka była konsultowana psychologicznie i psychiatrycznie. Powódka nadal uskarża się na bóle w obrębie kręgosłupa szyjnego, mówi, że coś jej „strzela” w karku. Nawracają wciąż bóle głowy i napady stresu w związku z jazdą samochodem. Po wypadku zachowanie powódki uległo zmianie, była wycofana i zamknięta w sobie. Stan taki trwał około roku czasu, w tym czasie powódka korzystała z pomocy psychologa, psychiatry i neurologa. Po zdarzeniu powódka przez około dwa tygodnie nie chodziła do przedszkola. Później bardzo często zdarzało się, że dzwoniło z przedszkola do matki powódki – K. P., żeby zabrała córkę z przedszkola, gdyż boli ją głowa.

Dowód:

- przesłuchanie przedstawicielki ustawowej powódki K. P. k. 34 – 35;

U powódki A. P. w badaniu neurologicznym rozpoznano stan po wypadku komunikacyjnym w dniu 2 listopada 2011 r.:

- stan po urazie głowy z prawdopodobną chwilową utratą przytomności z zespołem adaptacyjnym pourazowym (pobolewania głowy, lęki, nerwowość);

- stan po urazie kręgosłupa z niewielkim zespołem bólowym pourazowym okolicy szyjno – piersiowej.

Po analizie dokumentacji medycznej powódki oraz po przeprowadzonym wywiadzie chorobowym i ocenie aktualnego stanu przedmiotowego stwierdzono u powódki w związku z wypadkiem z dnia 2 listopada 2011 r. 3 % uszczerbku na zdrowiu, w tym: zespół nerwicy pourazowy (adaptacyjny) z bólami głowy, lękami, nerwowością – 2% (poz. 10a) długotrwałego uszczerbku na zdrowiu; niewielki zespół bólowy szyjno – piersiowy pourazowy – 1% (poz. 89a, 94a) długotrwałego uszczerbku na zdrowiu (według Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18.12.2002r. DZ.U. Nr 234, poz.).

Dla dziewczynki przeciwwskazanymi są obciążenia fizyczne kręgosłupa (ograniczenia sportowe). Dziewczynka wymaga kontynuacji leczenia zachowawczo – objawowego neurologicznego i terapii psychologicznej. Ustalony

uszczerbek na zdrowiu jest długotrwałym, symptomatologia pourazowa powinna ustąpić po kilku miesiącach do 1 roku.

Dowód:

- opinia biegłego specjalisty z zakresu neurologii k.82 – 84;

Powódka A. P. w wyniku wypadku komunikacyjnego doznała długotrwałego uszczerbku na zdrowiu psychicznym w postaci zaburzeń adaptacyjnych w wysokości 5% uszczerbku na zdrowiu. Zakres doznanych zaburzeń psychicznych miał wpływ na funkcjonowanie społeczno – emocjonalne powódki, poziom satysfakcji życiowej, relacje z innymi i zdolność do efektywnego pełnienia typowych dla wieku dziecka ról społecznych. Zaburzenia adaptacyjne już się wycofały, co pozytywnie rokuje na całkowity powrót do zdrowia psychicznego. Obecnie powódka nie wymaga terapii psychiatrycznej lub psychologicznej ze względu na stan zdrowia psychicznego. Wypadek komunikacyjny spowodował wielomiesięczne zmiany w funkcjonowaniu powódki w zakresie jej zachowania, samopoczucia psychicznego (zaburzenia snu, nocne koszmary, lęk przed jazdą samochodem, obniżenie nastroju, napędu, aktywności, pogorszenie relacji interpersonalnych, zainteresowań, gorsze funkcjonowanie w grupie, moczenie nocne). Objawy były na tyle nasilone, że wymagały one leczenia psychiatrycznego, a także spotkań z psychologiem. Nie zachodziła jednak konieczność hospitalizacji psychiatrycznej ani też prowadzenia głębokiej, intensywnej terapii psychologicznej. W miarę upływu czasu objawy te się znacznie zmniejszyły. Obecnie bez zauważalnych problemów ze zdrowiem psychicznym, intelektualnie sprawna, przystosowana społecznie, realizuje typowe dla jej wieku zadania, pozostaje bez leczenia psychiatrycznego. Subiektywnych skarg nie zgłasza.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego z zakresu psychologii k. 64 – 69.

Powódka zgłosiła szkodę ubezpieczycielowi sprawcy wypadku (...) S.A. w W. pismem z dnia 20 lutego 2012 r., które wpłynęło do strony pozwanej w dniu 23 lutego 2012 r.

Dowód:

- zgłoszenie szkody wraz z datą wpływu do ubezpieczyciela znajdujące się w aktach szkody nr (...)

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W przedmiotowej sprawie poza sporem między stronami był fakt zaistnienia w dniu 2 listopada 2011 r. kolizji drogowej, w której sprawca zdarzenia nie zachował należytej ostrożności podczas wykonywania manewru wyprzedzania, czym doprowadził do zderzenia z pojazdem, którym podróżowała małoletnia powódka. Strony nie kwestionowały także okoliczności związanych z tym zdarzeniem, a przede wszystkim faktu, że sprawca zajścia był ubezpieczony z tytułu odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej. Strona pozwana uznała swoją odpowiedzialność za szkodę wywołaną przedmiotowym zdarzeniem i wypłaciła poszkodowanej zadośćuczynienie w łącznej wysokości 3500,- zł oraz odszkodowanie tytułem zwrotu kosztów leczenia. Spór między stronami dotyczył wyłącznie wysokości należnego powódce zadośćuczynienia, a sprowadzał się przede wszystkim do ustalenia skutków tego zdarzenia dla życia i zdrowia powódki oraz stopnia trwałego uszczerbku na jej zdrowiu.

Obowiązujące przepisy prawa ubezpieczeniowego przewidują zasadę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. W dniu 1 stycznia 2004 roku weszła w życie ustawa z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. 03, nr 124, poz. 1152 ze zm., dalej jako uoc). Zgodnie zaś z treścią art. 822 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia

określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia.

Podstawą więc odpowiedzialności ubezpieczyciela jest ustalenie odpowiedzialności sprawcy szkody zgodnie z ogólnymi zasadami odpowiedzialności za szkody wyrządzone czynem niedozwolonym. Przewidziana w art. 436§1 kc w zw. z art. 435 kc odpowiedzialność samoistnego posiadacza pojazdu mechanicznego za szkody na osobie lub mieniu wywołane przez ruch tego pojazdu opiera się na zasadzie ryzyka.

W przedmiotowej sprawie fakt zaistnienia wypadku ubezpieczeniowego implikujący odpowiedzialność ubezpieczyciela jest poza sporem. Jak już wskazano strona pozwana nie kwestionowała swojej odpowiedzialności za szkodę wywołaną zdarzeniem z dnia 2 listopada 2011r. co do zasady. Zdaniem strony pozwanej powódce dalsze zadośćuczynienie się nie należy, gdyż dotychczas wypłacone zadośćuczynienie jest adekwatne do ustalonego stopnia trwałego uszczerbku na zdrowiu.

W ocenie Sądu ustalenie stopnia doznanego uszczerbku na zdrowiu powódki wymagało wiadomości specjalnych z zakresu medycyny i psychologii. Wobec tego mając na uwadze stwierdzone w dokumentacjach medycznych skutki wypadku, Sąd na podstawie art. 278 k.p.c dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu neurologii i psychologii. Sąd w całej rozciągłości podzielił wnioski wydanych w sprawie opinii biegłych sądowych, które nie były kwestionowane przez strony postępowania. Podkreślić należy, że co do stanu zdrowia powódki biegły z zakresu neurologii ustalił 3 % długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, zaś biegły psycholog uszczerbek ten ustalił na 5%. Opinie biegłych sądowych są w ocenie sądu rzetelne, wykonane w oparciu o zgromadzoną dokumentację medyczną powódki, która została szczegółowo przeanalizowana, ponadto po przeprowadzeniu badania neurologicznego i psychologicznego powódki. Biegli wyjaśnili zarówno metodę ustalania stopnia uszczerbku na zdrowiu, jak też czynniki i stwierdzone urazy, które mają wpływ na ocenę stanu zdrowia poszkodowanej oraz rokowań na przyszłość.

Zgodnie z treścią art. 444 § 1 kc w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wynikłe z tego powodu koszty. Według zaś art. 445 § 1 k.c. odwołującego się do wypadków wskazanych w art. 444 kc, w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może także przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Pojęcie "sumy odpowiedniej" użyte w art. 445 § 1 k.c. w istocie ma charakter nieo określony, niemniej jednak w judykaturze wskazane są kryteria, którymi należy się kierować przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia. Zadośćuczynienie ma mieć przede wszystkim charakter kompensacyjny, wobec czego jego wysokość nie może stanowić zapłaty symbolicznej, lecz musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość. Jednocześnie wysokość ta nie może być nadmierną w stosunku do doznanej krzywdy, ale musi być "odpowiednia" w tym znaczeniu, że powinna być - przy uwzględnieniu krzywdy poszkodowanego - utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa.

Sąd przyjął, że podstawą rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie powinny być z jednej strony zakres doznanych przez powódkę obrażeń oraz stopień ustalonego trwałego uszczerbku na jej zdrowiu, z drugiej zaś szczególne okoliczności sprawy w tym charakter, przebieg i rozmiar wypadku, w którym uczestniczyła powódka, jej wiek oraz wpływ zdarzenia na stan zdrowia psychicznego dziewczynki i jej codzienne funkcjonowanie.

W przedmiotowej sprawie powódka domagała się zasądzenia zadośćuczynienia za doznane krzywdy i cierpienia w wysokości 6.500,- zł. Zdaniem Sądu nie bez znaczenia jest, że wypadek, w którym uczestniczyła powódka miał dosyć poważny przebieg. Powódka była wówczas odwożona przez mamę do przedszkola. Po zderzeniu się pojazdów samochodów, którym jechała powódka obrócił się o 180°, dziewczynkę siła uderzenia wyrwała z pasów bezpieczeństwa i dziecko uderzyło głową w szybę, powodując jej rozbitcie. Wskutek tego zdarzenia powódka przeżyła silny stres. Biorąc po uwagę ten tragiczny charakter zdarzenia, stres i traumę jakiej doznała powódka, a także konieczność długotrwałego leczenia, zwłaszcza zaburzeń adaptacyjnych, zdaniem Sądu skutki tego zdarzenia należy oceniać także w sposób szczególny. Skala negatywnych przeżyć musiała być ogromna dla tak małego dziecka. Wypadek komunikacyjny spowodował wielomiesięczne zmiany w funkcjonowaniu powódki w zakresie jej

zachowania, samopoczucia psychicznego (zaburzenia snu, nocne koszmary, lęk przed jazdą samochodem, obniżenie nastroju, napędu, aktywności, pogorszenie relacji interpersonalnych, zainteresowań, gorsze funkcjonowanie w grupie, moczenie nocne). Objawy były na tyle nasilone, że wymagały one leczenia psychiatrycznego, a także spotkań z psychologiem. Okoliczności te musiały być uwzględnione przy przyznawaniu powódce „odpowiedniej sumy” zadośćuczynienia.

Biorąc pod uwagę poczynione wyżej rozważania co do skutków przedmiotowego zdarzenia dla zdrowia powódki, stopnia stwierdzonego uszczerbku na jej zdrowiu oraz rokowań na przyszłość Sąd uznał, że zgłoszone roszczenie z tytułu zadośćuczynienia zasługiwało w całości na uwzględnienie. W ocenie Sądu ustalony przebieg procesu leczenia powódki, fakt że doznała ona w sumie 8% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, że nadal odczuwa dolegliwości bólowe i posiada ograniczenia w obciążaniu kręgosłupa (zajęciach sportowych), a ponadto mając na uwadze opisane wyżej okoliczności zdarzenia, zadośćuczynienie w dalszym zakresie (ponad wypłaconą kwotę 3500,- zł) w wysokości 6.500,- zł jest odpowiednie i powinno zrekompensować powódce doznane cierpienia oraz uraz psychiczny. Łączna kwota 10 000,- zł zadośćuczynienia będzie adekwatna do doznanych obrażeń ciała, cierpienia i zrekompensuje w pełni skutki wypadku dla zdrowia i życia małoletniej A. P.. Podkreślić należy, że u małoletniej powódki poza urazem kręgosłupa, urazu i stłuczenia głowy, stwierdzono także zespół adaptacyjny po przebytych wypadku, w związku z tym powódka korzystała z konsultacji psychologicznych i psychiatrycznych. Z tego też względu, mając na uwadze znaczny stopień długotrwałego uszczerbku na zdrowiu powódki, a także jej wiek, Sąd uwzględnił w całości żądanie pozwu.

Jednocześnie Sąd orzekł o należnych odsetkach ustawowych od zgłoszonych roszczeń w oparciu o art. 481 § 1 k.c. i mając na uwadze treść art. 14§1 uoc, w myśl którego zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie.

W niniejszej sprawie powód zgłosił szkodę w dniu 23 marca 2012 r., zatem roszczenie stało się wymagalne w terminie najpóźniej do dnia 23 kwietnia 2012r. (po 30 dniach). Powódka domagała się odsetek liczonych od dnia 23 sierpnia 2012 r. Skoro roszczenie odsetkowe zostało zgłoszone przez powódkę w węższym zakresie niż jej przysługiwało, Sąd uwzględnił je w całości mając jednocześnie na uwadze art. 321 k.p.c., zakazujący orzekania ponad żądanie.

O kosztach procesu orzeczono w oparciu o art. 98 k.p.c. i obciążono stronę pozwaną wszystkimi kosztami procesu poniesionymi przez powódkę. Sąd zasądził od strony pozwanej na jej rzecz kwotę 2242,- zł tytułem poniesionych kosztów postępowania, na które składały się uiszczona opłata sądowa od pozwu 325,- zł, wynagrodzenie pełnomocnika 1200,- zł , opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł i zaliczki wyłożone na wydatki związane z wydaniem opinii biegłych w kwocie 700,- zł. Ponadto Sąd ustalił i wypłacił biegłemu sądowemu H. A. wynagrodzenie za sporządzenie opinii z zakresu neurologii w kwocie 675,60 zł, odpowiedniej zdaniem Sądu do nakładu pracy biegłego. Wynagrodzenie to zostało wypłacone częściowo z zaliczki wpłaconej przez powódkę i częściowo tymczasowo z wydatków budżetowych Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kłodzku. Z tego względu Sąd nakazał stronie pozwanej, aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kłodzku kwotę 149,39 zł tytułem tychże wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.